

MIJN VERLANGEN

JODI ELLEN MALPAS

Kunnen Annie en Jack werk en privé
nog wel gescheiden houden...

ROMAN

1

Met een doos in mijn handen schop ik mezelf een weg door de stapel post die op de vloer ligt. De deur slaat achter me dicht, waardoor er een dikke laag stof van twee jaar oud opdwarrelt van de fotorails in de lege gang. De stofdeeltjes dwarrelen rond en vinden hun weg naar mijn neus. Ik nies – één, twee, drie keer – en zet de doos naast mijn voeten neer om over mijn neus te wrijven.

‘Verdomme,’ zeg ik. Ik schop de doos aan de kant en loop de gang in, op zoek naar een papieren zakdoekje. In de woonkamer baan ik me een weg door de vele dozen, op zoek naar eentje met daarop **BADKAMER**. Ik schat mijn kansen niet hoog in. De dozen staan vijfhoog opgestapeld en moeten allemaal nog worden uitgepakt. Ik weet niet waar ik moet beginnen.

Rustig om me heen kijkend neem ik mijn nieuwe appartement in me op. Het is een oud huis uit de achttiende eeuw dat helemaal is gerenoveerd en het staat in een met bomen begroeide straat in West-Londen. De erker in de woonkamer is gigantisch, de plafonds hoog en de vloeren nog origineel. Ik loop door naar de keuken en trek een vies gezicht bij de muffe geur en de vele lagen vuil. Het appartement heeft twee jaar leeggestaan en dat is duidelijk te zien, maar een paar rubberen handschoenen en een fles schoonmaakmiddel zullen dat snel verhelpen.

Ik ben opgetogen als ik bedenk hoe prachtig alles er dan uit zal zien en gooi de deuren naar de binnentuin open om wat frisse lucht naar binnen te laten. Vervolgens loop ik door naar de grote slaapkamer, een enorme ruimte met een giga badkamer en suite en een originele open haard. Ik glimlach en ga de tweede slaapkamer binnen. Hier heb ik heel andere plannen mee en in

gedachten zie ik mijn bureau al voor het raam staan dat uitkijkt op de binnentuin. De werktafel voor mijn technische tekeningen en dossiers kan dan tegen de achtermuur. Dit is nu van mij. Helemaal van mij.

Het heeft me een jaar gekost om dit voor mij perfecte appartement te vinden in mijn prijsklasse, maar het is gelukt. Eindelijk heb ik mijn eigen huis en studio vanwaaruit ik kan werken. Ik heb altijd tegen mezelf gezegd dat ik mijn eigen bedrijf en mijn eigen huis wil hebben tegen de tijd dat ik dertig ben. Ik heb dat doel met een heel jaar verslagen. En nu heb ik het hele weekend om van dit huis een thuis te maken.

Op precies het juiste moment wordt er op de voordeur geklopt. Ik ren mijn appartement door, zwaai de deur open en sta dan oog in oog met een fles prosecco.

‘Welkom thuis!’ zingt Lizzy en ze haalt ook nog eens twee glazen tevoorschijn.

‘O mijn god, je bent geweldig.’ Ik pak de buit meteen aan en heet haar welkom in mijn nieuwe huis. We grijnzen allebei breeduit.

Lizzy stapt naar binnen. Haar korte zwarte haar schuurt langs haar kin en haar donkere ogen glimmen van blijdschap. ‘Eerst proosten we, daarna maken we schoon.’

Ik ben het helemaal met haar eens en doe de deur dicht en loop achter haar aan de overvolle woonkamer in.

‘Jezus, Annie!’ Met open mond staart ze naar de enorme hoeveelheid dozen. ‘Waar is dit allemaal vandaan gekomen?’

Ik duw haar opzij, zet de glazen op een doos en trek de fles bubbels open. ‘Het grootste deel is werkspul,’ zeg ik en ik maak de fles open en schenk in.

‘Hoeveel boeken en pennen heeft een architect nodig?’ vraagt ze en ze wijst naar de andere kant van de woonkamer, waar een lange rij met plastic dozen tegen de muur staat, allemaal vol met dossiers, boeken en kantoorbenodigdheden.

‘Dat zijn bijna allemaal studieboeken. Micky komt morgen langs met een busje om het spul dat weg kan mee te nemen naar de kringloopwinkel.’ Ik geef Lizzy een glas.

‘Proost,’ zegt ze en ze neemt een slokje en kijkt om zich heen. ‘Waar gaan we beginnen?’

Samen kijken we naar de puinhoop die mijn nieuwe huis is. ‘Ik moet eerst de slaapkamer aan de kant hebben zodat ik een plek heb om te pitten. De rest pak ik dit weekend wel aan.’

‘Ooo, je boudoir!’ Ze trekt suggestief haar wenkbrauwen naar me op en ik rol met mijn ogen.

‘Dit is een man-vrije zone.’ Ik neem nog een slok prosecco en loop naar mijn slaapkamer. ‘Afgezien van Micky dan,’ voeg ik eraan toe. Ik kijk rond in de slaapkamer en in gedachten zet ik mijn bed al neer, mijn kasten en mijn kaptafel, die nu allemaal in het midden van de kamer zijn gedumpt. Ik hoop dat Lizzy zich lichamelijk heeft voorbereid om met dit zware spul te slepen.

‘Jouw hele leven is een man-vrije zone.’

‘Ik heb het te druk met mijn werk,’ leg ik uit en ik glimlach tevreden. Ik vind het geweldig. Mijn nieuwe bedrijf is steeds groter gegroeid. Er bestaat geen beter gevoel dan het beeld dat je in je hoofd hebt tot leven te zien komen. Of de tekening die verandert in een echt gebouw. Vanaf mijn twaalfde wist ik precies wat ik later wilde worden. Mijn vader had een konijn voor mijn verjaardag gekocht en ik was totaal niet tevreden met het hok voor het beestje. Ik heb mijn vader net zo lang aan zijn hoofd gezeurd tot hij een uitbouw maakte voor mijn nieuwe vriendje. Lachend had hij gezegd dat ik dan zelf maar een ontwerp moest maken. Dat heb ik gedaan en sinds die tijd heb ik nooit meer teruggekeken. Na het gymnasium ben ik naar de University of Bath gegaan en na mijn studie heb ik zeven jaar voor een commercieel bedrijf gewerkt. Daarnaast heb ik ook nog eens drie architectenexamens gedaan en nu ben ik precies op het punt waar ik altijd van heb gedroomd: mijn eigen be-

drijf waarmee ik de dromen van mensen tot leven breng.

Ik houd mijn glas bubbels omhoog. 'Hoe is het trouwen op jouw werk?'

'Ik werk om te leven, Annie. Ik leef niet om te werken. Wanneer ik in de salon ben, denk ik alleen maar aan pedicures, huid en nagels.' Lizzy komt naast me staan. 'En niet van onderwerp veranderen. Het is precies één jaar, twee maanden en één week geleden dat je seks hebt gehad.'

'Dat heb je goed bijgehouden.'

Lizzy haalt haar schouders op. 'Het was mijn achtentwintigste keer.'

Ik kan me de desbetreffende nacht nog goed herinneren, hoewel zijn naam me is ontgaan.

'Tom,' zegt ze alsof ze mijn gedachten kan lezen. 'Leuke rugbygozer. Jasons vriend van een vriend.'

Ik zie de dijen van de leuke rugbygozer voor me en glimlach wanneer ik terugdenk aan de avond dat ik die vriend van een vriend van Lizzy's vriend ontmoette. 'Hij was erg leuk, of niet?'

'Heel leuk! Dus waarom heb je hem niet meer gezien?'

'Ik weet het niet,' zeg ik schouderophalend. 'Er was verder niets.'

'Er waren dijen!'

Ik lach. 'Je weet wel wat ik bedoel. Vonken. Vlinders.'

Ze snuift. 'Annie, al sinds ik jou ken heb jij nog nooit vonken gevoeld.'

Ze heeft gelijk. Wanneer zal ik de man ontmoeten die me zal veroveren? Die me zal verleiden? Me aan iets anders zal laten denken dan mijn carrière? Het enige waar ik nu opgewonden van raak is mijn werk.

'Je hebt mannen toch niet voorgoed afgezworen?' Lizzy onderbreekt mijn gedachten. 'Want Jason heeft genoeg vrienden met vrienden, hoor.'

'Ik heb het wel een beetje gehad met daten. De stress, de ver-

wachtingen. Ik heb nog nooit een... klik gevoeld,' zeg ik. 'Hoe dan ook, ik hou momenteel veel te veel van mijn werk en mijn vrijheid.'

Lizzy lacht, loopt de kamer in en gluurt in de badkamer. 'Jouw vrijheid wordt ernstig ingeperkt door een tachtigjarige werkweek.'

'Negentig,' antwoord ik en ze kijkt me fronsend aan. 'Ik heb vorige week negentig uur gewerkt. En ik heb de vrijheid om dat te doen.'

'Maar hoe zit het dan met de leuke dingen in het leven?'

'Mijn werk is leuk,' zeg ik verontwaardigd. 'Ik mag prachtige gebouwen ontwerpen en zien hoe ze tot leven komen.'

'Ik heb je amper gezien de laatste tijd,' gromt ze.

'Ik weet het. Het was een gekkenhuis.'

'Ja, dat chique stel uit Chelsea heeft al je tijd opgeslokt. Hoe gaat dat trouwens?'

'Geweldig,' zeg ik. En dat is ook zo. Maar het is wel een van de lastigste projecten die ik tot nu toe heb aangenomen. Het kostte me acht maanden aan ontwerpen en onderhandelen voor we eindelijk tot een compromis konden komen met de lokale overheid om een ultramodern en eco-efficiënt huis te mogen bouwen. Maar het was het allemaal waard. Het kubushuis heeft er namelijk wel voor gezorgd dat ik de belachelijk hoge borgsom voor mijn nieuwe huis kon betalen.

'Ze zijn er afgelopen vrijdag ingetrokken.' Ik loop naar de schuifdeuren die naar de binnentuin leiden en stel me voor hoe ik hier 's ochtends zit koffie te drinken tussen het groen aan een gietijzeren tafel met een paar stoeltjes. 'Is dit niet perfect?'

'Het is geweldig,' zegt Lizzy en ze komt achter me aan. 'Jason en ik moeten ook eens serieus gaan nadenken over kopen in plaats van huren.'

'Of laten bouwen.' Ik trek brutaal mijn wenkbrauwen omhoog. 'Ik ken een geweldige architect.'

Lizzy snuift. ‘We zouden je niet kunnen betalen.’

Ik lach en loop weer naar binnen. ‘Ga je me nog helpen met het opmaken van mijn bed of niet?’

‘Ik kom eraan!’ roept ze en ze doet de deuren achter zich dicht.

Drie uur en een tripje naar de winkel later om nog meer pro-secco in te slaan, hebben we alles wat in zicht is schoongemaakt, gepoetst en gewassen. Ook hebben we de badkamer een beurt gegeven. De oude klauwpotenbadkuip blinkt aan alle kanten en Lizzy heeft al mijn toiletpulletjes en cosmetica uitgepakt. Ondertussen heb ik het bed opgemaakt. Het begint al aardig als thuis te voelen. Ik werp een blik in de spiegel en zie dat het knotje op mijn hoofd helemaal scheef zit. Ik ruk het haarbandje los en laat mijn haar over mijn schouders vallen. Ik knipper een paar keer met mijn bleekgroene ogen om de stofjes uit mijn wimpers te verwijderen.

‘Vergeet niet dat we zaterdag uitgaan,’ helpt Lizzy me herinneren terwijl ze de badkamer uit komt en een zwarte zak dichtbindt. ‘Jason heeft iets van zijn werk, Nat wil aan John ontsnappen omdat hij dat joch die avond heeft en Micky is... nou ja, hij heeft altijd vrij. Dus ik wil geen excuses dat je moet werken.’

Ik loop naar mijn bed, schud de kussens op en trek het dekbed terug, klaar om erin te stappen zodra Lizzy is vertrokken. ‘Geen excuses,’ zeg ik.

‘Geweldig!’ Ze zet de zwarte zak naast de deur bij de andere en veegt haar handen af. ‘En heb je al nagedacht over de housewarming? Want we moeten dit huis wel inwijden.’

‘Dat is de zaterdag erna. Ik heb ook een paar cliënten uitgenodigd.’

‘Dus dat wordt dan geen orgie?’

Ik lach. ‘Geen orgie.’

‘O, oké. Nou, ik zorg wel voor de snacks. Zorg jij maar voor de cocktails.’

‘Afgesproken.’

Ze slaakt een gillette en slaat haar armen om me heen. ‘Het is perfect, Annie. Je hebt er hard voor gewerkt.’

‘Dank je.’ Ik geef haar een knuffel en adem de geur in van de duizenden kaarsen die we hebben aangestoken.

‘Hoe lang heb je jezelf vrij gegeven?’ vraagt ze. Ze laat me los en pakt haar tas op van de vloer.

‘Alleen het weekend.’

‘Wauw, je neemt geen halve maatregelen, hè?’

Ik negeer haar sarcasme. ‘Ik moet een paar tekeningen afronden voor de nieuwe galerie van een cliënt. Geen rust voor de goddelozen.’

‘En geen lol ook,’ zegt Lizzy. Ze grinnikt en haalt haar mobiel uit haar tas. ‘Geweldig,’ mompelt ze wanneer ze op het scherm kijkt.

‘Wat?’

Ze stopt ’m weer terug in haar tas en kijkt me geforceerd glimlachend aan. ‘Jason zou me op komen halen, maar hij moet alweer overwerken.’ Ze kijkt op haar horloge.

‘Je mag hier blijven hoor, als je wilt.’

‘Neuh, ik neem de metro wel. Ga jij maar slapen.’

Ze geeft me een zoen op de wang, een bevel om goed te slapen, en vertrekt. In mijn gloednieuwe bed, met gloednieuwe lakens en een gloednieuw dekbed, weet ik zeker dat ik al zal slapen voordat mijn hoofd het gloednieuwe kussen zal raken.

De volgende morgen word ik wakker van een hard en onophoudelijk gebons op de voordeur. Ik ga rechtop zitten en kijk slape-

rig en gedesoriënteerd om me heen in mijn nieuwe omgeving.

Boem, boem, boem!

Dan hoor ik mijn telefoon overgaan onder mijn kussen, gevolgd door nog meer gebons en iemand die mijn naam roept.

Ik wrijf over mijn gezicht, pak mijn telefoon, kijk op het schermpje en zie Micky's naam en de tijd. 'O, shit!' Ik spring mijn bed uit en strompel door de slaapkamer.

Nog meer gebons!

'Oké, oké!' gil ik en ik spring over een doos en knal tegen de deur aan. Ik trek 'm open en kijk recht in de heldere ogen van Micky. 'Echt hoor!' gil ik terwijl mijn hoofd bonst van al het lawaai.

'Morgen, schatje!' Hij geeft me een zoen op mijn wang en loopt langs me heen, met veel oeh's en ah's mijn nieuwe appartement verkennend. 'Leuk optrekje, hoor!'

Ik doe de voordeur dicht en kijk fronsend naar zijn *man-bun*. 'Wat is er met je haar gebeurd?' vraag ik terwijl hij elk hoekje en gaatje inspecteert.

'Jij leuk vinden?' vraagt hij en hij voelt aan het blonde knotje. 'Ik begin er last van te krijgen wanneer ik aan het werk ben.' Hij schopt een doos aan de kant en neemt een slok van zijn Starbucks en geeft mij er ook eentje.

Ik neem het graag aan en loop naar de slaapkamer. Hij heeft zijn werkkleding nog aan: een korte broek en een T-shirt. Micky is een personal trainer. Een zeer populaire personal trainer. Zijn wachtlijst bestaat uit vrouwen. Alleen vrouwen. 'Heb je vandaag gewerkt?' vraag ik en ik zet mijn koffie op het nachtkastje.

Micky loopt achter me aan de slaapkamer in en valt neer op de rand van het bed. 'Twee sessies vanmiddag.' Hij knijpt in mijn dijbeen wanneer ik langsloop en ik slaak een gillette. 'Wanneer mag ik jou eens onder handen nemen?'

'Nooit!' zeg ik lachend. 'Ik steek nog liever mijn ogen uit.'

'Een paar squats zouden goed voor je zijn.'

Ik snuif minzaam en trek mijn spijkerbroek aan. ‘Je hebt meer dan genoeg kontjes om te bewonderen zonder de mijne te kwelen.’

Hij grijnst ondeugend. ‘Nu we het er toch over hebben, ik heb net weer een nieuwe cliënt aangenomen.’

Ik doe mijn spijkerbroek dicht. ‘Getrouwd?’ vraag ik terwijl ik mijn vest uittrek en een U2-T-shirt over mijn hoofd gooi.

‘Neuh.’ Hij grijnst. ‘Je weet dat ik me beperk met getrouwde cliënten tot vijf per keer. Dat is een uur per dag dat ik me als professional moet gedragen. Vijf hele uren per week!’

Ik moet lachen. De man is een schaamteloze flirt, maar hij is ook een van de beste personal trainers in Londen. Vrouwen staan in de rij om door mijn oudste vriend te worden gestretcht en gebogen. Voor meer redenen dan alleen het bereiken van fysieke fitheid. ‘Het moet uitputtend zijn.’

‘Dat is het zeker als ze je constant aan het verleiden zijn. Een onschuldige aanraking van mijn dij, een kont die in mijn gezicht wordt geduwd.’

‘Als het zo’n uitdaging is moet je je ogen in je zakken houden, of je moet alleen single vrouwen aannemen. Of mannen.’

‘Ik wil een evenwichtige groep cliënten. Trouwens, de getrouwden doen nog beter hun best,’ zegt hij en mijn wenkbrauwen schieten omhoog. Micky rolt met zijn ogen. ‘Bij het trainen,’ verduidelijkt hij.

‘Dus je bent nooit in de verleiding gekomen?’

‘Nooit!’ Hij schudt furieus zijn hoofd. ‘Ik hou veel te veel van mijn benen om het risico te lopen dat een boze echtgenoot ze breekt.’

Grinnikend bind ik mijn haar in een hoge paardenstaart en stap in mijn slippers. Ik ken Micky al een eeuwigheid. We zijn samen opgegroeid en hebben samen vadertje en moedertje gespeeld en naakt in het kinderbadje gezeten. Hij heeft zelfs eens een paar spijkers in de uitbouw van het konijnenhok getimmerd

toen we twaalf waren. Onze ouders zijn al jaren beste vrienden.
'En hoe was je eerste nacht?' vraagt hij en hij klopt op het dekbed.

'Ik geloof niet dat ik ooit zo lang heb geslapen.' Dat is een goed teken. 'Kom op, laten we proberen wat van deze shit kwijt te raken zodat ik na kan denken over waar alles heen moet.'

We lopen de woonkamer in en ik plak gele post-its op de spullen die ik niet wil houden terwijl Micky achter me aan loopt en alles aan de kant zet.

'Hé, dat wil ik wel hebben.' Micky haalt de post-it van een miniladenkastje dat altijd op mijn kaptafel in mijn oude slaapkamer heeft gestaan. 'Daar kan ik mooi mijn haarbandjes in stoppen.'

Ik moet lachen en ga verder. 'Je man-bun ziet er schattig uit,' zeg ik wanneer ik Micky met zijn nieuwe vriendje zie spelen. Ook al zou hij al zijn haar eraf scheren, dan zou hij er nog goed uitzien. Hij is gewoon supersexy met zijn lichtbruine ogen en zijn lachende gezicht. Toch is hij voor mij slechts Micky.

'Dank je.'

'Hé, we gaan aanstaande zaterdag wat drinken. Ga je ook mee?'

'Uiteraard,' zegt hij. 'Gaan Lizzy en Nat ook mee?' Hij wiebelt suggestief met zijn wenkbrauwen.

'Als je het maar laat. Ze weten allebei dat je een snol bent.' Hij kan het ook niet helpen. Nat, Lizzy en ik zijn de enige vrouwen in Londen die immuun zijn voor Micky's charmes.

'Auwie!' gniffelt hij en hij neemt me in de houtgreep. Ik worstel mezelf daarna los en sla hem van me af.

'Joehoe!' Ik hoor mijn moeders stem door de kamer klinken, gevolgd door het geluid van hakken op de houten vloer.

Ik knijp Micky snel in zijn biceps en hij slaakt een speels gilletje. Mijn moeder schuifelt voorzichtig langs de dozen in de gang.

'O, kijk eens naar die hoge plafonds!' roept ze. 'En de fotorails!'

Ik leun met mijn schouder tegen de deurpost en Micky komt achter me staan met zijn borst tegen mijn rug aan.

‘Michael!’ gilt ze en ze begint harder te lopen. ‘Geef me eens een knuffel!’ Ze loopt me bijna omver om bij hem te komen. ‘Laat me die knappe wangetjes van je eens zien.’ Ze knijpt ’m stevig in zijn kaken en ik moet lachen. ‘Waar heb je al die tijd gezeten? Ik heb je al in geen weken gezien!’

‘Ik heb hard gewerkt, June.’

Mijn moeder kijkt hem glimlachend aan en laat zijn wangen weer los. ‘Wanneer ga je nou eens een eerzame vrouw van mijn Annie maken?’

Micky kijkt me aan en ik rol met mijn ogen. ‘Zodra ze me wil hebben.’ Hij grijnst ondeugend en doet precies wat hij altijd doet wanneer mijn moeder weer eens begint over onze vriendschap.

Micky wil niet met me daten. Hij is veel te druk met de slet uithangen en ik ben te druk met mijn carrière. Onze relatie is puur platonisch, iets waar we allebei zeer gelukkig mee zijn. Er is nooit meer geweest tussen ons dan vriendschap. Geen vonken. Geen aantrekkingskracht. Niets. Ik vraag me wel eens af of er ooit een man zal zijn die iets bij me op kan roepen, want als het Micky Letts niet lukt, is het mogelijk dat geen enkele man het zal lukken. Hij hoeft maar te glimlachen en vrouwen vallen neer aan zijn voeten. Maar ik? Ik voel niets. Ik denk dat ik niet normaal ben.

Mijn moeder stopt haar tas netjes onder haar arm en haalt een boodschappentas vol schoonmaakspullen tevoorschijn. ‘Ik ben gekomen om te helpen!’

‘Met die kleren aan?’ vraag ik en ik kijk naar haar crèmekleurige blouse, plooirok en hoge hakken.

‘Je moet er altijd op je best uitzien, lieverd.’ Ze snuift. ‘Je vader komt er zo aan met zijn gereedschapskist. Goed, waar zullen we beginnen?’

‘Ik ben weg,’ zegt Micky en hij pakt een doos met een gele sticker erop, geeft mijn moeder een zoen op haar wang en loopt

met volle handen de deur uit. Hij werpt me een zoen toe als hij langs me loopt.

Ik grijns en kijk naar mijn moeder, die al klaarstaat met haar gele rubberhandschoenen en een fles schoonmaakmiddel.

‘We gaan schrobben,’ roept ze opgewonden.